

۱

عین التعریرب الصحيح لما تحته خط:

- (الف) میوه دادن درختان بسیار بابرکت است. (ثمر - ثَمَرَة - اثمار - اثمار)
 (ب) از آن پادشاه، آزاد کردن اسیرها را به یاد داریم. (طلق - إطلاق - إطلاق - مطلق)
 (ج) این اسیر، یازگشت به سوی قومش را می‌خواهد. (عاد - يعود - عودة - عیادة)

۲

عین فی العبارات التالية:

- (الف) المُنَادِی
 (ج) نَوْعُ المَفْعُولِ المَطْلَقِ
 (هـ) المُسْتَتَنِی
 (ب) المَفْعُولِ المَطْلَقِ
 (د) الحال
 (و) المُسْتَتَنِی مِنْهُ
 وَصَلَ السَّيَّاحُ إِلَى المَطَارِ مُتَأَخِّرِينَ. الأولادُ المؤدَّبونَ یُحَسِنونَ إِلَى والِدِیهِم إِحْسَانًا تامًّا. إلهی، اجْعَلِ التَّوْفِيقَ حَقًّا. حَلَّ الطُّلابُ مَسَائِلَ الرِّیاضِیَّاتِ إِلَّا حامِداً.

۳

عین المَحَلِّ الإعرابیِّ لما تحته خط:

- (الف) (یا عِبَادِی الذِّینَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِی وَاسِعَةً)
 (ج) لا مُصِیْبَةَ أَعْظَمَ مِنَ الجَهْلِ.
 (هـ) فی السَّنَةِ الثَّامِنَةِ بَعْدَ الهِجْرَةِ وَقَعَتِ الشَّیْمَاءُ أُسیرَةً بَیْدَ المُسْلِمِینَ.
 (ب) الطَّالِبَانِ یَقْرَآنِ دُرُوسَهُمَا نَشِیطِینَ.
 (د) الَّذِی یَتَقَبَّلُ الدُّعَاءَ وَهُوَ مِنْ أَسْمَاءِ اللَّهِ الحُسْنَى.

۴

تَرْجِمْ هَذِهِ العباراتِ إِلَى الفارسیَّة:

- (الف) أَلَا بُ لَمْ یَقْبَلْهَا وَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): لِمَ تُفَرِّقُ بَیْنَ أَطْفَالِکَ؟
 (ب) (كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِیْنَ مُبَشِّرِینَ).
 (ج) (لا یبأسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا القَوْمُ الكافِرُونَ).

۵

عین الصحيح:

«كان رجلٌ شديداً التعلّق بصدّيقه، فمَرَّتْ الأيَّامُ وَ وَقَعَ ذلك الرجلُ أُسیراً بَیْدَ الأعداءِ فحاول صديقه لِنجاته ثمَّ أَعْتَقَهُ وَ أَرْسَلَهُ إِلَى قَوْمِهِ مُعَزَّزاً وَ هُما مسروران»

(الف) الفعل الناقص:

- (۱) مَرَّتْ (۲) كَانَ (۳) وَقَعَ
 (ب) وَ هُما مسروران:
 (۱) لِلْقَسَمِ (۲) لِلجَرِّ (۳) لِلجُمْلَةِ الْحَالِیَةِ
 (ج) مسروران:
 (۱) حال (۲) خبر (۳) صفت
 (د) شديداً:
 (۱) اسم كان (۲) فاعل كان (۳) خبر كان
 (هـ) مصدر «أَعْتَقَ»:
 (۱) عَتَقَ (۲) عَتِيقَ (۳) إعتاق
 (و) مُعَزَّزاً:
 (۱) حال (۲) مفعول (۳) صفت

٦

مَيِّزُ فِي الْعِبَارَاتِ التَّالِيَةِ:

«الف) الْمَفْعُولُ الْمُطْلَقُ / ب) نَوْعُ الْمَفْعُولِ الْمُطْلَقِ / ج) الْمُسْتَثْنَى / د) الْمُسْتَثْنَى مِنْهُ / هـ) الْمُنَادَى / و) الْحَالُ»
 (كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ) / مَنْ عَاشَ بِوَجْهِينَ، مَاتَ خَاسِراً / يَا تَلَامِيذُ! حَافِظُوا عَلَى نَظَافَةِ الطَّبِيعَةِ / طَلَّمَ الْإِنْسَانُ
 الطَّبِيعَةَ فِي نَشَاطَاتِهِ طُلْماً وَاسِعاً.

٧

مَيِّزُ فِي الْعِبَارَاتِ التَّالِيَةِ:

«١) الْمُنَادَى ٢) الْمَفْعُولُ الْمُطْلَقُ ٣) نَوْعُ الْمَفْعُولِ الْمُطْلَقِ ٤) الْحَالُ ٥) الْمُسْتَثْنَى مِنْهُ ٦) الْمُسْتَثْنَى ٧) خِبر الحروف
 المُشَبَّهَةِ بِالْفِعْلِ»
 تَهْجُمُ عَلَى الْأَفْرَاحِ هُجُوماً كَثِيراً ، (بَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ)
 اللَّهُمَّ! إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ ، لَا يَقُولُ الصَّدِيقُ كَلَاماً إِلَّا الْحَقُّ.

٨

تَرْجِمِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ:

١) بَنَى مُخْتَبِراً صَغِيراً لِيُجَرِّى فِيهِ تِجَارَةً: ٢) أَعْتَقَ النَّبِيُّ (ص) الشَّيْمَاءَ مُعَزَّزَةً:
 ٣) قَرَّرَ الْمَزَارِعُ السَّمَاخَ لِلْبُومَاتِ: ٤) يَا إِلَهِي! أَعْنِي فِي دُرُوسِي:

٩

عَيِّنِ الْمَحَلَّ الْإِعْرَابِيَّ لِمَا تَحْتَهُ خَطٌّ:

١) كَأَنَّ الْمُشْتَرِيَّ مُتَرَدِّدٌ فِي بَيْعِ الْبِضَاعَةِ.
 ٢) يَا بَنِيَّ! اجْعَلْ نَفْسَكَ مِيزَاناً فِيمَا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ غَيْرِكَ.
 ٣) اشْتَرَى الْوَالِدُ أَنْوَاعَ الْفَاكِهَةِ إِلَّا أُنَانَسَ.

١٠

تَرْجِمِ هَذِهِ الْجُمْلَ:

١) أَخَذَ الْمَزَارِعُ يُفَكِّرُ: «لِمَاذَا زِدَادَ عَدَدُ فُئْرَانِ الْخَقْلِ زَيْدِياً كَبِيراً؟»
 ٢) هَلْ تَعْلَمُ أَنَّ الْخَفَاشَ هُوَ الْخَيَوَانُ اللَّبُونُ الْوَحِيدُ الَّذِي يَقْدِرُ عَلَى الطَّيْرَانِ؟
 ٣) أَقْبَلَ عَلَى شِرَائِهِ رُؤُوسَاءَ شَرَكَاتِ الْبِنَاءِ وَ الْمَنَاجِمِ وَ الْقَوَاتِ الْمُسَلَّحَةِ.

١١

تَرْجِمِ الْأَفْعَالَ:

الف) قَاتَلَ: جَنَكِيدَ
 ١: لَا يُقَاتِلُ صَدِيقَهُ:
 ب) أَرْسَلَ: فَرَسْتَادَ
 ١: كَانَ قَدْ أَرْسَلَ الطَّعَامَ إِلَى:
 ٢: لَا تُرْسِلُ هَذِهِ الرِّسَالَةَ:
 ٣: لَمْ يُرْسِلْهُمْ إِلَّا مُبَشِّرِينَ:

١٢

تَرْجِمِ الْأَفْعَالَ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ:

الف) الْأَبُ لَمْ يُقْبَلْ بِنْتَهَا فَإِنْزَعَجَ رَسُولُ اللَّهِ: ،
 ب) يُحَكِّي أَنَّ مَزَارِعاً كَانَتْ لَهُ مَزْرَعَةٌ كَبِيرَةٌ وَ كَانَ يُرَبِّي أَنْوَاعَ الطَّيُورِ: ،
 ج) أَلْفَرْدُ نَوْبَلِ كَانَ قَدْ شَعَرَ بِخَيِّبَةِ الْأَمَلِ فَقَدْ بَنَى مُؤَسَّسَةً: ،

١٣

عَيِّنِ الْمَحَلَّ الْإِعْرَابِيَّ لِلْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ:

الف) (كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ)
 ب) لَا تَقُلْ كَلَاماً إِلَّا الْحَقَّ أَبَداً.
 ج) أَقْوَى النَّاسِ مَنْ انْتَصَرَ عَلَى غَضَبِهِ سَهْلاً.

١٤

عَيِّنِ الْكَلِمَةَ الصَّحِيحَةَ لِلْعِبَارَاتِ: (الْعَصَبُ، التَّلُّ، اللَّحْمُ، الْجُوزُ، الْجَرَادَةُ)

١) مِنْطَقَةٌ مُرْتَفَعَةٌ فَوْقَ سَطْحِ الْأَرْضِ، أَصْغَرُ مِنَ الْجَبَلِ:
 ٢) خَيْطٌ أَبْيَضٌ فِي الْجِسْمِ يَجْرِي فِيهِ الْجِسْمُ:
 ٣) حَشْرَةٌ تَأْكُلُ الْمَحَاصِلَ الزَّرَاعِيَّةَ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَقْفِرَ مِثْراً وَاحِداً:
 ٤) ثَمَرَةٌ قَشْرُهَا صُلْبٌ وَ غَيْرُ صَالِحٍ لِلْأَكْلِ، يُكْسَرُ لِتَنَاوُلِهَا:

۱۵

إِنْتِخِبِ التَّرْجَمَةَ الصَّحِيحَةَ:

الف) لَمْ يُشَاهِدِ الرَّسُولُ هُنَاكَ إِلَّا جَمَاعَتَيْنِ.

۱) پیامبر آن‌جا جز دو گروه نمی‌دید.

ب) اسْتَغْفَرْتُ اللَّهَ اسْتَغْفَارَ الصَّالِحِينَ.

۱) مانند درستکاران از خداوند آمرزش خواستم.

۲) پیامبر در آن‌جا فقط دو گروه را دید.

۲) از خداوند آمرزش درستکاران را خواستم.

۱۶

اُكْتُبِ الْمَطْلُوبَ:

الف) عَزَّزَ $\xleftarrow{\text{اسم المفعول}}$

ب) سَيَنْزِعُجُونَ $\xleftarrow{\text{الباب}}$

ج) لَنْتَ $\xleftarrow{\text{الحروف الاصلية}}$

د) فَعَلَ الْأَمْرَ مِنْ «تُبْقِي» $\xleftarrow{\text{جمع التكسير}}$

هـ) الْمَلَأَتِكَ $\xleftarrow{\text{المفرد}}$

و) الْوَعَاءُ $\xleftarrow{\text{جمع التكسير}}$

۱۷

عَيِّنِ الْجُمْلَةَ الَّتِي فِيهَا أَسْلُوبُ الْحَضَرِ:

الف) لَا يَسْتَطِيعُ صُعُودَهُ إِلَّا الْأَقْوِيَاءُ.

ب) لَا تَعْلَمُ زَمِيلَاتِي اللُّغَةَ الْفَرَنْسِيَّةَ إِلَّا عَطِيَّةَ.

۱۸

كَمِّلِ التَّرْجُمَةَ الْفَارْسِيَّةَ:

الف) قَالَ: أَحَسَنْتَ يَا شَيْخُ. وَ أَمَرَ أَنْ يُعْطَى الْفَلَّاحُ أَلْفَ دِينَارٍ: «گفت: آفرین ای و دستور داد که به کشاورز دینار»

ب) أَلَا تَعْلَمُ أَنَّهَا لِاتُّثْمِرُ عَادَةً إِلَّا بَعْدَ عَشْرِ سَنَوَاتٍ: «آیا که آن [درخت] جز پس از ده سال»

۱۹

عَيِّنِ الْكَلِمَةَ الْغَرِيبَةَ فِي الْكَلِمَاتِ: (الْفُسْتَانُ، الْقَمِيصُ، السَّرْوَالُ، الرِّصِيدُ، التَّرْدَاءُ)

۲۰

اکمل: (کلمه‌ی صحیح را انتخاب کنید).
لَا يُقَالُ إِلَّا (الْحَقُّ - الْحَقُّ - الْحَقَّ)

پاسخنامه تشریحی

۱ الف) إثمار (ب) إطلاق

(ج) عوذة (رجوع) [عیادة، یعنی «دیدار»]

۲ الف) إله

(ب) إحصاناً

(ج) نوعی (بیانی)

(د) مُتَأَخَّرِينَ

(هـ) حامداً

(و) الطُّلابُ

۳ الف) خبر إنَّ

(ب) مبتدا - حال

(ج) اسم لای نفی جنس

(د) مفعول

(هـ) صفت - فاعل - مضاف إلیه

۴ الف) پدر او را نبوسید و پیامبر (ص) فرمود: چرا بین کودکان فرق می‌گذاری؟

(ب) مردم امتی یگانه بودند، پس خداوند پیامبران را بشارت‌دهنده فرستاد.

(ج) از رحمت خداوند فقط قوم کافر ناامید می‌شود.

۵ الف) كانَ

(ب) للجملة الحالية

(ج) خبر

(د) خبر كانَ

(هـ) إعتاق

(و) حال

۶ الف) ظُلماً

(ب) نوعی (بیانی) (درس ۴ ص ۵۴)

(ج) وَجْهَ

(د) كُلُّ شَيْءٍ (درس ۳ ص ۴۴)

(هـ) تلامیذُ (درس ۵ ص ۷۴)

(و) خاسراً (درس ۲ ص ۳۵)

۷ الف) اللَّهُمَّ (درس ۵ ص ۷۶)

(۲) هجوماً

(۳) نوعی (درس ۴ ص ۵۵)

(۴) مُبَشِّرِينَ (درس ۲ ص ۳۷)

(۵) كلاماً

(۶) الحقُّ (درس ۳ ص ۵۱)

(۷) أسألك (درس ۵ ص ۷۶)

۸ الف) تا اجرا کند (درس ۲ ص ۲۰)

(۲) گرامی (درس ۳ ص ۳۹)

(۳) اجازه دادن (درس ۴ ص ۵۶)

(۴) یاری کن (درس ۵ ص ۷۲)

۹ الف) خَيْرُكَائٍ ، مَجْرُورٌ بِهِ حَرْفُ جَرٍ (درس ۱ ص ۸)

(۲) مُنَادَا ، مَفْعُولٌ ، مُضَافٌ إِلَيْهِ (درس ۵ ص ۷۷)

(۳) فاعل ، مُسْتَثْنَى (درس ۳ ص ۴۶)

(۴) مُبَشِّرِينَ (درس ۲ ص ۳۷)

۱۰ الف) کشاورز شروع به فکر کرد: چرا تعداد موش‌های مزرعه خیلی افزایش یافته است. (درس ۳ ص ۴۰)

(۲) آیا می‌دانی که خفاش تنها حیوان پستانداری است که قادر به پرواز کردن است؟ (می‌تواند پرواز کند) (درس ۲ ص ۳۰)

(۳) رؤسای شرکت‌های ساخت و معدن‌ها و نیروهای مسلح برای خریدن آن روی آوردند. (درس ۲ ص ۲۰)

(۴) مُبَشِّرِينَ (درس ۲ ص ۳۷)

۱۱ الف) ۱: نباید بجنگد (نجنگد)

۲: نخواهید جنگید

۳: جنگ (درس ۳ ص ۵۰)

ب) ۱: فرستاده بود

۲: نفرست

۳: نفرستادیم (نفرستاده‌ایم) (درس ۴ ص ۶۶)

۱۲ الف) نبوسید - ناراحت شد (درس ۳ ص ۳۸)

ب) حکایت می‌شود - پرورش می‌داد (درس ۴ ص ۵۵)

ج) احساس کرده بود - ساخت (ساخته است) (درس ۲ ص ۲۲)

۱۳ الف) مبتدا - خبر (ص ۲۷)

ب) مفعول - مستثنی (ص ۴۷)

ج) مضاف‌الیه - حال (ص ۳۱)

۱۴ ا) التِّل (درس ۲ ص ۲۸)

۳) الجرّادة (درس ۲ ص ۲۹)

۲) العَصَب (درس ۱ ص ۱۱)

۴) الجوز (درس ۳ ص ۴۷)

۱۵ الف) ۲ (درس ۳ ص ۴۷)

ب) ۱ (درس ۴ ص ۵۹)

۱۶ الف) الْمُعَزَّز

ج) ل - ی - ن

هـ) مَلِك

ب) اِنْفَعَال

د) اَبَق

و) الْأَوْعِيَّة

۱۷ الف (ص ۲۰) [الف: مستثنی‌منه ندارد پس ساختار جمله حصر است، در عبارت «ب»، «زمیلات» مستثنی‌منه است.]

۱۸ الف) پیرمرد - هزار - داده شود. [هدیه داده شود.]

ب) نمی‌دانی - معمولاً - میوه نمی‌دهد.

۱۹ الرّصید (درس ۳ ص ۴۵) [پیراهن زنانه - پیراهن - شلوار - سیم‌کارت - جامه یا روپوش]

۲۰ الحقُّ (لا يُقَالُ فعل مجهول است و «الحقُّ» مستثنی مَقَرَّغ با اعراب نائب فاعل است.) (۰/۲۵)

